

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/66/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7221010473
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Ševčovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7221010473.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Ševčoviča a sudcov JUDr. Zuzany Homzovej a JUDr. Jaroslava Chleboviča, v trestnej veci proti obžalovanému K.H. A., pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. novembra 2022, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 6.5.2022, sp. zn. 5T/21/2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného K. A..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného K. A. vinným prečinom sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že ako osoba oprávnená konať za spoločnosť K. H. Q. Q..J..H., O. XXXX/XX, XXX XX X., IČO: XX XXX XXX, zastupujúca poškodeného P. B. na základe Prikaznej zmluvy uzavretej v Košiciach dňa 30.11.2018 vo veci uplatňovania nárokov na náhradu škody vzniknutej pri dopravnej nehode jeho dcéry M. B., prijal na účet spoločnosti K. H. Q. Q..J..H. č. Q. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX poisťné plnenie ako náhradu škody vo forme bolestného pre M. B. od spoločnosti A. X.T., T..Q.. V. D. U., Š. X, B. a to dňa 16.08.2019 vo výške 3.000,00 € ako preddavok a dňa 18.11.2019 vo výške 12.551,00 € ako doplatok, pričom z týchto poisťných plnení prijatých od spoločnosti A. X., T..Q.. vyplatil P. B. dňa 13.07.2020 sumu 1.122,00 € ako polovicu preddavku prijatého dňa 16.08.2019, z ktorého odrátať dohodnutú odmenu 21% + DPH a dňa 17.08.2020 vyplatil P. B. sumu 1.122,00 € ako druhú polovicu preddavku prijatého dňa 16.08.2019, z ktorého odrátať dohodnutú odmenu 21% + DPH a zvyšok poisťného plnenia prijatého od spoločnosti A. X., T..Q.. dňa 18.11.2019 vo výške 12.551,00 € si ponechal, čím P. B. spôsobil škodu vo výške 9.388,15 €.

Za to okresný súd uložil obžalovanému podľa § 213 ods. 2, § 42 ods. 2, § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienienečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 5 (piatich) rokov a zároveň uložil probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. d) Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému P. B., nar. XX.XX.XXXX V. A., trvale bytom A., E. X, spôsobenú majetkovú škodu vo výške 9.388,15 € (deväťtisícristoosemdesiatosem eur a pätnásť centov) v skúšobnej dobe podmienienečného odsúdenia.

Podľa § 213 ods. 2, § 42 ods. 2, § 56 ods. 1 Tr. zák. uložil obžalovanému súhrnný peňažný trest vo výmere 1.000,00 (jedentisíc) €.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. ustanovil pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výroky o trestoch rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T 5/2021 zo dňa 10.06.2021, ktorým bol obžalovanému za prečin podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c) Tr. zák. uložený peňažný trest vo výmere 1.000,00 € a pre prípad jeho úmyselného zmarenia ustanovený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov, a trestného rozkazu Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T 67/2020 zo dňa 12.04.2021, ktorým bol obžalovanému za prečin podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. a iné uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 26 mesiacov s odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov a uložený probačný dohľad nad správaním obžalovaného počas skúšobnej doby s uložením povinnosti strpieť nad sebou probačný dohľad a pravidelne sa dostavovať k probačnému a mediačnému úradníkovi Okresného súdu Poprad v termínoch a za podmienok ním stanovených (v nadväznosti na výrok o treste rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T 108/2019 zo dňa 27.01.2020 a trestného rozkazu Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T 94/2019 zo dňa 28.06.2019), ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili svoj podklad.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie obžalovaný, ktoré prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. Q. Q. odôvodnil tak, že výroky o vine, treste a na to nadväzujúci výrok o náhrade škody rozsudku sú založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, skutkové zistenia súd nie sú správne a nezodpovedajú vykonanému dokazovaniu. V rámci svojej obhajoby uviedol viacero objektívnych i subjektívnych pochybností, ktoré ho viedli k tomu, že poškodenému neboli vyplatené finančné prostriedky v plnej výške a včas, čo má zásadný vplyv na posúdenie jeho trestnoprávnej zodpovednosti. Nedodržanie lehoty na vrátenie zverenej veci nemožno automaticky považovať za spreneveru. Nesúhlasí so záverom súdu, že jeho obrana spočívajúca v tom, že bez údajov príkazcu v prehlásení nemohla odškodňovacia spoločnosť zaslať príkazcovi plnenie, nevznieva logicky, keďže disponovala platobnými údajmi príkazcu v zmysle predchádzajúcich prehlásení doručených 21.11.2019. Súd nesprávne vyhodnotil jeho výpoveď, čo sa týka priradenia platby z poisťovne vo výške 12.551,- eur, s poukazom na ten istý variabilný symbol ako pri prvej platbe poisťovního plnenia vo výške 3.000,- eur. Vo výpovedi uvádzal, že na priradenie platby musí dôjsť k jej spárovaniu, teda museli mať k dispozícii aj tomu zodpovedajúce listiny z poisťovne, navyše v tom čase bol už práceneschopný, a tak došlú platbu nemal kto priradiť, resp. spárovať. Súd neakceptoval ani skutočnosť, že bol od novembra 2019 do 28.2.2020 práceneschopný, o tom mal poškodený vedomosť a potvrdil to aj vo svojej výpovedi. Následne spoločnosť K. H. Q. Ľ. Q. J. H. bola od 16.3.2020 do 15.5.2020 zatvorená v súvislosti s protipandemickými opatreniami spojenými s ochorením COVID 19. Pokiaľ mu súd v odôvodnení rozhodnutia vytýka, že ako jediný konateľ spoločnosti mal vykonávať svoju funkciu s dostatočnou odbornou starostlivosťou uvádza, že v čase uzatvorenia Príkaznej zmluvy s poškodeným dňa 30.11.2018 neboli voči spoločnosti vedené žiadne exekučné konania. V krátkom čase po pripísaní vyplatených prostriedkov zo strany A. X. T. T. Q. na účet spoločnosti K. H. Q. Q. J. H. boli voči spoločnosti začaté viaceré exekučné konania a v rámci výkonu týchto exekúcií dochádzalo opakovane k blokácii firemného účtu spoločnosti a stiahnutiu zexekvovaných firemných prostriedkov z účtu. Exekútori však nezohľadňovali skutočnosť, že z účtu stiahli aj peňažné prostriedky, ktoré poisťovne poukazovali na účet spoločnosti v prospech iných klientov. Osobitne bolo potrebné pri posudzovaní jeho trestnej zodpovednosti zohľadniť daňovú exekúciu vedenú Daňovým úradom Prešov, č. XXXXXXXXXXXX vo výške 77.871,88 eur, kde konajúci súd opätovne dospel k nesprávnym skutkovým a právnym záverom, keď vo svojom rozhodnutí konštatoval, že predmetná daňová exekúcia bola nariadená príkazaním pohľadávky z účtu odškodňovacej spoločnosti až daňovým exekučným príkazom dňa 8.2.2021 a dovtedy mohlo dôjsť k uspokojeniu pohľadávky poškodeného. Z daňovej exekučnej výzvy zo dňa 5.1.2021 je nesporné, že v zmysle § 108 daňového poriadku už boli peňažné prostriedky spoločnosti K. H. Q. Q. J. H. uložené na účte v Q. Q. T. Q. blokované. K ich blokácii došlo ešte v decembri 2020 na základe rozhodnutia Daňového úradu Prešov č. XXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 16.12.2020 v zmysle § 90 ods. 1 daňového poriadku. Súd neprihliadol ani na listinné dôkazy svedčiace v jeho prospech, z ktorých vyplýva, že podniká kroky smerujúce k vymoženiu pohľadávok od dlžníkov spoločnosti, čím sa snaží riešiť vzniknutú situáciu v prospech poškodených. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku súdu prvého stupňa, toto rozhodnutie podľa § 321 ods. 1 Tr. por. zrušil a vo veci podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol tak, že ho spod obžaloby oslobodí v celom rozsahu, prípadne aby vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd na podklade takto podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť

postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil nasledovné:

Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodeného, ako aj prečítaním listín.

Záver o vine obžalovaného K. A. oprel predovšetkým o výpoveď poškodeného, z ktorej vyplýva, že v roku 2018 bol oslovený dovtedy neznámou osobou, obžalovaným K.Á. A.H. s ponukou zastupovania vo veci uplatňovania nároku na náhradu škody vzniknutej jeho dcére pri dopravnej nehode, príkaznú zmluvu zo dňa 30.11.2018, na základe ktorej je preukázané, že v mene spoločnosti K. H. Q. Q..J..H.. ako príkazníkom uzavrel s príkazcom M. B., zastúpenou zákonným zástupcom P. B. zmluvu, z ktorej príkazníkovi vyplynula povinnosť uskutočniť všetky úkony spojené s uplatnením nároku maloletej na náhradu škody vyplývajúcej zo spomenutej škodovej udalosti. V zmysle príkaznej zmluvy sa obžalovaný v mene odškodňovacej spoločnosti obrátil s uplatnením nároku na bolestné na spoločnosť U. X. T..Q., ktorej zároveň zaslal lekárske posudok vypracovaný primárom Oddelenia úrazovej chirurgie Nemocnice Stará Ľubovňa MUDr. J. Š. dňa 08.04.2019, ktorým ohodnotil bolestné M. B. 815 bodmi, lekárske správy svedčiace o poškodení zdravia a liečbe maloletej M. B. v súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 24.11.2018 a uznesenie vyšetrovateľa PZ zo dňa 01.02.2019, ktorým vo veci prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona pribral na posúdenie poškodenia zdravia maloletej znalca z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Úrazová chirurgia.

Spoločnosť U. X. T..Q.. postúpila škodovú udalosť Slovenskej kancelárii poisťovateľov, pretože zmluva o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobnú prevádzkou motorového vozidla, ktorú mala uzavretú s už odsúdeným I. Č., dňom 20.06.2018 zanikla. Zodpovedným poisťovateľom škodcu bola A.V. X., T..Q., ktorá vyzvala K. H. Q. Q..J..H.. na doloženie zvyšnej dokumentácie potrebnej k likvidácii škodovej udalosti maloletej poškodenej. Táto poisťovňa si zároveň zabezpečila odborné vyjadrenie, ktoré pod č. XXX/XXXX vypracovali znalci v odbore Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Súdne lekárstvo, Traumatológia, Neurológia forensic.sk Inštitútu forenzných medicínskych expertíz, s.r.o., a v ktorom uzavreli, že MUDr. J. Š. v lekárskom posudku správne ohodnotil bolestné maloletej M. B. 815 bodmi.

Oznámenia A. X., T..Q.. zo dňa 16.08.2019 a 19.11.2019 adresované P. B., vyjadrenie A. X., T..Q.. zo dňa 20.07.2020 spracované pre orgány činné v trestnom konaní, oznámenie o vyplatení náhrady škody spoločnosti K. H. spoločnosť Q..J..H.. pre P. B. a v neposlednom rade aj výpovede obžalovaného a poškodeného preukazujú, že po ukončení šetrenia poisťnej udalosti poukázala A. X., T..Q.. na účet K. H. Q. Q..J..H.. vedený v Slovenskej sporiteľni, a s. najprv zálohu vo výške 3.000,00 € a následne zvyšok poistného plnenia 12.551,00 € ako bolestné. Obžalovaný v mene odškodňovacej spoločnosti oznámil P. B., že preddavok poistného plnenia mu bude vyplatený v dvoch splátkach po 1.122,00 €, po odpočítaní dohodnutej odmeny 21% + DPH vo výške 378,00 €.

Listinami predloženými Slovenskou sporiteľňou, a.s. je potvrdené, že podnikateľský účet č. Q. XXXX XXXX XXXX XXXX viedla pre K. H. Q. Q..J..H.. od 07.04.2014 s tým, že dispozičné právo k nemu mal výlučne K. A.. Z poskytnutého prehľadu transakcií vyplýva, že na tento účet bola dňa 16.08.2019 pripísaná suma 3.000,00 € a dňa 22.11.2019 suma 12.551,00 €, prevedené z účtu A. X., T..Q.. Obidve tieto platby boli označené rovnakým variabilným synom XXXXXXXXXXXX.

Podľa článku 6 bod 5 príkaznej zmluvy zo dňa 30.11.2018 bolo vyplatenie poistného plnenia pre príkazcu splatné do 15 dní odkedy bolo príkazníkovi doručené oznámenie príkazcu s platobnými údajmi formou Oznámenia o vyplatení náhrady škody.

Prehlásením, ktoré bolo doručené odškodňovacej spoločnosti 21.11.2019 P. B. požiadal, aby mu preddavky bolestného č. 1 a č. 2 boli zaslané na jeho bankový účet, ktorý označil. Poškodený na hlavnom pojednávaní potvrdil, že po odoslaní prehlásenia mu odškodňovacia spoločnosť na jeho účet skutočne zaslala dvakrát po 1.122,00 €. Následný kontakt a komunikácia so spoločnosťou, resp. obžalovaným, ktorý ju zastupoval bol sťažný, pri úspešnom kontaktovaní cez telefón alebo mailom obžalovaný nevyplatenie zostatku plnenia dôvodil svojou pracovnou neschopnosťou, problémami s kolegyňami, o žiadnych exekúciách sa nezmienil a žiadne ďalšie prehlásenie od neho, resp. odškodňovacej spoločnosti nedostal.

Z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Prešov na obchodnú spoločnosť K. H.H. Q. Q..J..H., IČO: XX XXX XXX, so sídlom od 04.09.2019 O. XXXX/XX, X., od 05.03.2013 do 03.09.2019 so sídlom P. XXX vyplýva, že od vzniku spoločnosti je jej jediným spoločníkom a konateľom obžalovaný.

Odvolací súd zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku, a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Skutkové zistenia prvostupňového súdu, tak ako sú vyjadrené v napadnutom rozsudku, sú správne a úplné, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonávaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázke skutkových zistení odkazuje na veľmi podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu aj stotožnil. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové zistenia. Skutočnosť, že odvolateľ sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku (čo možno usúdiť z podaného odvolania), nemôže sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa. Súd prvého stupňa veľmi podrobne rozviedol dôkazy, ktoré usvedčujú obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku, precíznym a erudovaným spôsobom vyhodnotil i prípravné konanie, ktoré predchádzalo podaniu obžaloby, a jeho správne právne závery majú dostatočný skutkový základ v riadne vykonanom dokazovaní. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa. Podľa názoru odvolacieho súdu odôvodnenie namietaného rozsudku predstavuje dostatočný základ pre jeho výrok, lebo súd prvého stupňa v potrebnej miere vysvetlil, na základe akých právnych úvah rozhodol a jasne odôvodnil svoje skutkové zistenia a závery. Ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. že ich hodnotil na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu vadu v zmysle uvedeného ustanovenia (R 53/1992).

V prejednávanej veci odvolací súd ani sám na základe svojho presvedčenia nehodnotil tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom, ako tieto dôkazy hodnotil súd prvého stupňa. Hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa si odvolací súd v plnom rozsahu osvojil a v podrobnostiach naň poukazuje. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, predstavami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov, a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov.

Vzhľadom na uvedené bolo teda aj podľa názoru krajského súdu nepochybne preukázané, že skutok uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku tak, ako bol ustálený súdom prvého stupňa, sa stal, a že ho spáchal obžalovaný K. A..

Správne zistenému skutkovému stavu zodpovedá potom aj právna kvalifikácia. Je totiž nepochybne, že obžalovaný takto svojím konaním po subjektívnej, ako aj objektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., pretože si prisvojil cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu.

Okresný súd nepochybil ani pri určení druhu trestu a jeho výmery obžalovanému. Trest, ktorý bol obžalovanému K. A.Ó.H. uložený - súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, výkon ktorého bol podmienčne odložený s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov za súčasného uloženia povinnosti nahradiť poškodenému spôsobenú majetkovú škodu vo výške 9.388,15 eur v

skúšobnej dobe a súhrnný peňažný trest vo výmere 1.000,- eur a pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody v trvaní 1 roka za súčasného zrušenia výrokov o trestoch rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/5/2021 zo dňa 10.6.2021 a trestného rozkazu Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/67/2020 zo dňa 12.4.2021 aj krajský súd považoval za dostatočný, ktorý splní svoj účel a to tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Keďže krajský súd nezistil dôvod pre zmenu rozhodnutia okresného súdu, odvolanie obžalovaného K. A. považoval za nedôvodné, preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.